

A Computer Simulation Model of the Provincial Health Care System

Somboonwan Hemasatara

Because demand for health services is highly stochastic, many researchers in the health-care area tend to work with only parts of the health-care systems to overcome the complexity. Models of subsystems are adequate if there are no interrelationships among them. If, however, there are interrelationships among the parts of a health-care system, a comprehensive study is desirable. A hierarchical health-care system is an example of the systems which have interactions among the parts. It consists of many facility centers located in a community area, especially a rural area, with interactions in the form of the flows of patients and information.

The article presents the process of development of an inclusive hierarchical health-care planning model which will be useful to community health-care authorities. The provincial health-care system of Thailand has a hierarchical structure and therefore is presented as an example. The provincial health-care authorities should consider every variable or factor involved and the consequences before implementing any new policies.

The Impact of Rising Electricity Prices on the Thai Economy

Ekarat Limkiatiphairat

Public policies are unable to deal effectively with "the energy crisis" because of the lack of an appropriate model that identifies the relationship between "energy" and economic variable. This paper utilizes an econometric model of the structure of the Thai economy to simulate the effects of rising electricity prices on Thai economy. The model deals with endogenous electricity demand, investment, production and prices. The results here suggest that the impact of rising electricity prices on the Thai economy is not significant.

Analyzing the Thai Bureaucracy : A Case Study of the Evolution of Public Administration

Tawat Wichaidit

Public Administration, as a discipline and as an activity, has been very much involved with the changes of the bureaucracy in Thailand, particularly since the beginning of the reign of King Rama V, who was the natural founder of Chulalongkorn University. The extent of the growth and expansion of the Thai bureaucracy could hardly be effectively analyzed without the serious consideration on the functioning of public administration study to the effect that their ninety-eight-year development denotes one of the most interesting bureaucratic phenomena in developing countries.

The author, therefore, has used Public Administration evolution as his unit of analysis to study the Thai bureaucracy. He begins his analysis by tracing back documents dated around 1874 where Thailand began both restructuring of its century-long and traditional bureaucracy and its public administration study as a major means for the creation of modern bureaucratic elites. His analysis, furthermore, comprises the study on the societal functions of the bureaucracy up to the modern time (1973)

In so doing, the author has divided the whole period into three phrases using bureaucratic societal functions as main indicators to mark the differences. They are as follows :

1. The response to the External Threats (1874-1931);
2. The Response to the Democratic Ideas (1932-1957); and
3. The Response to the Development Ideas (1958-1973).

Although he accepts the fact that throughout the period the Thai administrative philosophy has been significantly influenced by the western one, particularly that of the United States, the traditional thinking and practices still perpetuate and long for some drastic changes to be easily eradicated or made obsolete.

Public Policy : A Proposal for NIDA

Uthai Laohavichien

This paper is an attempt to explore the possibility of setting up the Center for Policy Analysis at NIDA. At the outset, the writer surveys ideas, concepts, and models for policy analysis. He classifies policy analysis into three approaches namely, case studies, descriptive and prescriptive policy analyses. The advantages and disadvantages of these three approaches are thoroughly discussed in this paper.

The writer suggests that NIDA, owing to its organization setup and variously trained and oriented faculty members, would be in a better position than other higher educational institutions to offer Master's and Ph.D.'s programs in public policy. In addition, the Center should pay more attention to the training of government officials in policy analysis and the doing research on relevant public policy areas.

นโยบายและมาตรการการกระจาย อุตสาหกรรมไปต่างจังหวัด

จรัญ อิศรางกูร ณ อยุธยา

การกระจายอุตสาหกรรมไปต่างจังหวัดเป็นนโยบายที่นักพัฒนาอุตสาหกรรมให้ความสนใจกันอย่างมากในระยะเวลา 3-4 ปี ที่ผ่านมาก บทความนี้ได้พยายามประเมินนโยบายและมาตรการของรัฐบาลไทยในขณะนี้ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์เป้าหมายของนโยบายว่า การกระจายอุตสาหกรรมไปยังต่างจังหวัดเป็นสิ่งที่น่าพึงปรารถนาเพราะอะไร เพราะต้องการลดความ

แอ็คทีฟและผลเสียทางด้านสิ่งแวดล้อมในเมืองหลวง หรือเพราะต้องการกระจายความเจริญไปสู่ต่างจังหวัดอย่างกว้างขวาง มาตรการที่จะมีขึ้นมาเพื่อสนองเป้าหมายทั้งสองนั้น อาจจะยังมีลักษณะที่แตกต่างกัน

มาตรการที่รัฐมีอยู่ในปัจจุบัน อาจแยกออกเป็น 3 หัวข้อใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ มาตรการทางด้านสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากรที่อยู่ใน พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน การสร้างนิคมอุตสาหกรรมในต่างจังหวัด และมาตรการทั้งทางด้านการเงินและอื่น ๆ ของบริษัทเงินทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม บทความนี้ได้พยายามที่จะวิเคราะห์ผลของมาตรการเหล่านี้เทียบกับสภาวะความเป็นจริงปัจจุบัน ทางด้านตลาดและต้นทุนการผลิตและได้แสดงความเป็นห่วงว่า มาตรการเหล่านี้อาจมีผลไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะปัจจัยสำคัญ 2 ประการกล่าวคือ การขาดท่าเรือน้ำลึกและอำนาจซื้อที่ยังต่ำอยู่ของประชากรในชนบท จนกว่าที่จะสามารถแก้ปัจจัยทั้งสองนี้ให้เอื้ออำนวยต่อการตั้งอุตสาหกรรม ณ ที่อื่น นอกจากใกล้กรุงเทพมหานคร ก็เป็นที่เกรงว่าผลประโยชน์ที่ให้นั้น จะไปตกอยู่กับอุตสาหกรรมที่จะตั้งขึ้นอยู่แล้ว โดยที่มีผลประโยชน์ทางสังคมเพิ่มขึ้นไม่มากนัก

การวางแผนพัฒนาเกี่ยวกับสตรีในประเทศไทย

ชัตติยา วรรณสุต

บทความนี้เป็นเอกสารการศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับประเทศไทยที่ผู้เขียนเสนอในการสัมมนาเพื่อฝึกอบรมเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาสตรี ซึ่งสถาบันพัฒนาเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติ (United Nations Asian and Pacific Development Institute) ได้จัดขึ้นในประเทศไทย ระหว่างวันที่ 14 กันยายน - 25 ตุลาคม 2521

ผู้เขียนได้วิเคราะห์จุดเน้นในการวางแผนพัฒนาแห่งชาติแต่ละฉบับ นับตั้งแต่ฉบับแรกมาจนถึงฉบับที่สี่ซึ่งเป็นฉบับปัจจุบัน และสรุปว่าการวางแผนพัฒนาของประเทศไทยนั้นมีวัตถุประสงค์ เพื่อประชากรโดยส่วนรวม มิได้แยกออกเป็นเพื่อเพศหญิงหรือชายโดยเฉพาะ อย่างไรก็ตาม ปัญหาของประชากรชายและหญิงเริ่มจะมองเห็นว่ามีลักษณะแตกต่างกันขึ้นในช่วงของแผนพัฒนาฉบับที่สาม อันเป็นผลเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญหลายประการ เช่น ความระส่ำระสายทางเศรษฐกิจที่เกิดจากผลิตผลเกษตรกรรมถูกกดราคาในตลาดต่างประเทศ และการลดความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาเป็นต้น ความบีบคั้นทางเศรษฐกิจทำให้ประชากรสตรีต้องก้าวเข้ามาหารายได้ช่วยเหลือครอบครัวมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การเข้ามามีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจของสตรี ต้องประสบความยากลำบากด้วยสาเหตุใหญ่หลายประการ เช่น ค่านิยมในสังคมไทยที่ถือว่า สตรีค้อยกว่าชาย การที่ผู้หญิงมีโอกาสน้อยกว่าชายในด้านการศึกษาหาความรู้ทั้งในจำนวนและระดับ และการมีบุตรมากโดยเฉพาะในครอบครัวชนบทที่มีรายได้ต่ำ เหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคที่ทำให้ประชากรสตรีไม่สามารถเข้าร่วมในการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ในแผนพัฒนาฉบับที่สี่ จึงได้ระบุถึงปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับสตรีไว้ในลักษณะต่อเนื่องจากแผน ฯ ฉบับที่สาม โดยแบ่งออกเป็นมาตรการด้านต่าง ๆ ในระยะสั้น สำหรับมาตรการในระยะปานกลางและระยะยาวนั้น ได้มอบให้เป็นหน้าที่ที่สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมจะได้ดำเนินการต่อไป โดยร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาสตรีและเด็กซึ่งรัฐบาลจะได้แต่งตั้งขึ้น

อย่างไรก็ดี ผู้เขียนสรุปว่า แม้จะได้มีการกำหนดแนวทางในการพัฒนาสตรีไว้แล้วในแผน ฯ นี้ก็ตาม แต่ในด้านการปฏิบัติตามแผนแล้ว เป็นไปอย่างเชื่องช้ามาก อันเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญ ๆ ได้แก่

1. การกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา นั้น มิได้เกิดจากการเลือกแนวทางที่จะก่อให้เกิดผลตอบแทนสูงสุด ทั้งยังมิได้ฉายภาพผลได้ที่คาดหวังและอุปสรรคที่คาดว่าจะเกิดในการปฏิบัติตามแผน เพื่อเตรียมหาทางป้องกันไว้แต่ต้น
2. ยังขาดกลไกในกระบวนการวางแผนที่สำคัญ 2 จุด คือ ในระดับจากบนมาล่าง ได้แก่คณะกรรมการที่จะทำหน้าที่จัดทำและประสานแผนพัฒนาสตรีให้สอดคล้องเข้ากับแผน

ระดับชาติอื่น ๆ และในระดับจากล่างขึ้นไปบน ได้แก่หน่วยประสานงานกลางที่จะทำหน้าที่ประสานการปฏิบัติงานของสตรีที่ทำโดยองค์การต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาครัฐบาลและภาคเอกชน กลไกดังกล่าวนี้สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอแนะให้รัฐบาลจัดตั้ง ได้แก่คณะกรรมการพัฒนาสตรีและเด็กแห่งชาติ และสำนักงานกิจการสตรีแห่งชาติ ตามลำดับ แต่จนกระทั่งปัจจุบันนี้รัฐบาลก็ยังมิได้จัดตั้งขึ้นแต่อย่างใด ซึ่งอาจเนื่องมาจากรัฐบาลมิได้สนใจในปัญหาอย่างจริงจัง หรือข้อเสนอแนะดังกล่าวนี้ อาจจะต้องปรับปรุงแก้ไขอีกมากก็เป็นได้ ดังนั้น ในขณะนี้คณะอนุกรรมการวางแผนพัฒนาสตรีและเด็ก ซึ่งสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดตั้งขึ้นจึงเป็นผู้ดำเนินงานทั้งสองด้านนี้ไปพลาง ๆ โดยความร่วมมือของสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยและสภาสตรีแห่งชาติ ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยประสานการปฏิบัติงานตามโครงการพัฒนาสตรีต่าง ๆ ที่ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ อย่างไรก็ตาม การทำงานของหน่วยประสานงานทั้งสองนี้ก็ยังซ้ำซ้อนกันอยู่มาก อันควรจะต้องปรับปรุงแก้ไขให้เกิดผลดียิ่งขึ้น นอกจากนี้โครงการพัฒนาสตรีและเด็กที่ดำเนินการโดยองค์การระหว่างชาติต่าง ๆ ก็ควรจะได้นำเข้ามาร่วมพิจารณาในการประสานงานด้วย

3. การปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการวางแผนพัฒนาสตรีและเด็กเองก็เป็นไปอย่างล่าช้า เพราะเป็นลักษณะงานฝากของกองโครงการสังคม งานสำคัญ ๆ เช่น การกำหนดสาระสำคัญของแผน การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา การฉายภาพผลได้ผลเสียจากทางเลือกต่าง ๆ ตลอดจนการวิเคราะห์โครงการที่หน่วยปฏิบัติเสนอมา ฯลฯ อันจะนำไปสู่การกำหนดแผนปฏิบัติ ในรายละเอียดนั้น ยังมีได้เริ่มลงมือทำกันอย่างจริงจัง คณะอนุกรรมการดังกล่าวยังคงใช้เวลาในปี 2521 ทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของสตรีในด้านต่าง ๆ ด้วยตนเอง แทนที่จะรวบรวมผลการศึกษาวิจัยจากหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งมีความถนัดกว่าไปใช้ อันเป็นผลให้การดำเนินงานในเรื่องสำคัญ ๆ ดังกล่าวข้างต้นต้องถูกผลัดผ่อนเวลาออกไปอย่างน่าเสียดาย.